

af den Grund, at Kompensationen vil komme til at ligge paa en eller anden Del af Befolkningen. Kompensationen vil — det er ingen Hemmelighed — navnlig naar man taler om Brændevinsafgiften, komme til at ramme Klasser af Befolkningen, og nu maa man virkelig sikkres imod, at man ikke her gaar med til at ophæve en Afgift, der væsentlig rammer de store Mellemhandlere, for at fri disse Klasser af Befolkningen, der maaste mindst trænge til Lettelse, for en Byrde, selv om det kan være en økonomisk Fordel at gaa hen og overføre Afgiften fra denne Klasse paa Befolkningen, lige overfor hvem det er en blodig Urret at forhøje den. Det er Spørgsmaalet, og det kan slet ikke stydes tilside; det skal man gjøre sig saa klart som muligt. Der tager det ærede Medlem fuldstændig fejl, naar han holder Spørgsmaal borte, der nødvendig maa tages med ved denne Lovs endelige Vedtagelse, efterat først Kompensationsspørgsmaalet er blevet kastet ind i denne Lov, hvad det helst ikke burde. Om det vil være muligt for det ærede Medlem at tilvoeibringe en Kompensation for Statskassen gennem en Forandring af Brændevinsafgiften, skal jeg ikke udtale mig om i dette Dieblif. Jeg betvivler det noget, men jeg skal ikke sige det bestemt. Smidertid skal man ogsaa huske paa, at en Forandring af Brændevinsafgiften ingenlunde, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds paastod, bliver til en Omlægning af Skatterne, saaledes at de store Fabrikanter ikke komme til at lukrere paa de smaas Beføstning; men det er meget muligt, ja endog sandsynligt, at det bliver en Forhøielse af Brændevinsafgiften, thi det er ingenlunde sagt, at det er den dyreste Produktionsmaade, som i dette Tilfælde bestemmer Prisen (Afbrydelse af Bille). Det ærede Medlem siger, at det er ingen Stude til, ja det er et Spørgsmaal, som vi kunne forhandle siden, om en Forandring af Brændevinsafgiften er en Forhøielse eller ikke, et Spørgsmaal, som ingenlunde er let at afgjøre, og jeg er meget tilbøielig til at tro, at det er en Forhøielse, idet det netop er de smaa Fabrikanter, som bestemme Prisen.

Bille: Det er vistnok for tidligt at komme ind paa en Undersøgelse af Brændevinsafgiften og om Indholdet af den endnu usødt, ja, endog endnu uantydde Reform af denne Afgift. Men jeg maa dog gjøre den Bemærkning, at der kan godt tænkes to høist forskellige Veie med Hensyn til en saadan Afgift. Den ene er at komme ind

paa en betydelig Forhøielse af Brændevinsafgiften. Den vilde jeg personlig ikke have Noget imod, jeg vilde endog særdeles ønske den, idet jeg er en af dem, som nære den Mening, at Brændevinsproduktionen her i Danmark er for lidt beskattet i Forhold til, hvad den er i os nærliggende Lande, og at det er en Indtægtskilde for Staten, som der er al Anledning til at bruge, fordi en høiere Beskatning her medfører forskellige Goder i andre Retninger. Hermed veed jeg, at jeg ikke finder mig i ubetinget Uoverensstemmelse med andre Medlemmer i denne Sal. (Stemmer: Hør!). Ja, de Herrer behøve ikke med saa stor Begeistring at sige Hør, jeg veed godt, der er Mange, som ville modsætte sig en Forhøielse af Afgiften paa den Maade. Men der lader sig ganske vist — og det forekommer mig, at den høitærede Finansminister ved anden Behandling stærkt slog paa dette — tilvoeibringe en Regulering af den nuværende Afgift med den oprindelige Sats som Grundlag, gennemført praktisk paa en saadan Maade, at Statens aarlige Indtægt ved Brændevinsafgiften derved stiger betydelig, og jeg tror, at en saadan Regulering vilde kunne foregaa, uden at det lille Forbrug af Brændevin vil i fjerneste Maade komme til at mærke, at der er foregaaet nogen Forandring. Jeg tror nemlig, at de Fremskridt i Fabrikationen af Brændevin, som i de senere Aare indtraadte, ere af den Bestaaffenhed, at den Fordel, som der nu naaes paa Statskassens Beføstning, ikke gaar til Forbrugerne, men til de store Fabrikanter (Holstein-Ledreborg: Det er meget tvivlsomt). Ja, Alting er jo tvivlsomt, navnlig for et saa skeptisk Medlem, som det ærede Medlem for Leire; men derhen synes dog alle Sagtyndiges Anskuelse at gaa, at navnlig siden man er begyndt at brænde Brændevin af Mais i saa stor Udstrækning som nu sker, opnaas der paa Statskassens Beføstning en betydelig Fordel for de store Fabrikationer, medens de smaa blive bebyrdede. Det er ikke sandsynligt — jeg tror ikke, man kan sige, det er vist — at en Omregulering af Brændevinsafgiften, der skete paa Grundlag af den Afgift, man oprindeligt havde tænkt sig, vilde medføre en Fordyrelse af Brændevin, hvormod den ganske sikkert vil medføre en Forøgelse af Statens Indtægter. Hvis det derfor er muligt for den ærede Minister enten samtidig med denne Lov eller umiddelbart efter den at gennemføre en saadan Reform af Brændevinsafgiften, vil han ubetinget have min Støtte og Stemme for et saadant Forsøg, thi det vil